

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Velehrad (foto o. Pavel)

Program letošních „Dnů lidí dobré vůle“ naleznete na str. 2

Z OBSAHU

Dny lidí dobré vůle
na Velehradě **2**

Vize a pastorační
plán farnosti **4–5**

Nová budova pro dět-
skou skupinu **5–6**

Slovo života na červen **6**

Informace ze ŽS Sal-
vátor **6–17**

Rybičky na konci škol-
ního roku **17–18**

Dění v Charitě VM **20–21**

Nabídka knih **21**

Divadlo Dominik **22**

Velehrad | 2024

Dny lidí dobré vůle

Zveme Vás na 25. ročník, který se koná 4.–5. července 2024.

Zlínský kraj

ARCIBISKUPSTVÍ
OLOMOUCKÉ

MINISTERSTVO
KULTURY

www.dnylididobrevule.cz

čtvrtek 4. července

- 9.00 – 18.00 | Program pro rodiny s dětmi
9.00 – 12.00 | Vzdělávací seminář pro rodiče
10.00 – 23.00 | Prezentace Charity Prostějov
10.00 – 23.00 | Prezentace Arcidiecézní charity Olomouc
12.00 | Slavnostní otevření naučné stezky
12.00 – 19.00 | Tradiční zastavení u Kristýna
13.00 – 20.00 | Ruční přepisování Bible
14.00 | Písnička pro Tatička Stojana
15.00 | Mezinárodní setkání vozíčkářů
16.00 | Přednáška o velehradských zvonech
16.00, 21.20 | Být všem vším – Antonín Cyril Stojan
Autorské čtení v podání herce Igora Bareše –
dramatické zpracování života „tatička Moravy“, režie
Michal Bureš
18.00 | Modlitba za vlast, přímý přenos TV NOE
19.30 | Večer lidí dobré vůle, přímý přenos Českou
televizí a Českým rozhlasem Dvojka
21.00 – 23.00 | Adorace v bazilice
23.00 | Mše svatá v bazilice

pátek 5. července

Slavnost svatých Cyrila a Metoděje

NÁRODNÍ POUŤ VELEHRAD 2024

Mše svaté v bazilice:

- 6.30 • 7.30 | Hlavní celebrant: provinciál Tovaryšstva
Ježíšova
8.00 – 10.00 | Tradiční zastavení u Kristýna
8.00 – 13.00 | Prezentace Charity Prostějov
8.00 – 13.00 | Prezentace Arcidiecézní charity Olomouc

8.30 | Celebrují novokněží České republiky

9.40 | Modlitba růžence

10.30 | SLAVNOSTNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ

Hlavní celebrant: J. Exc. Mons. Josef Nuzík,
arcibiskup olomoucký a metropolita moravský
Kazatel: J. Exc. Mons. Jude Thaddeus Okolo,
arcibiskup, apoštolský nuncius

12.30 – 15.00 | Koncert dechové muziky

15.00 | Řeckokatolická svatá liturgie
Hlavní celebrant: Mons. ThDr. RNDr. Ladislav Hučko, CSc.,
apoštolský exarcha v ČR

17.00 | Koncert cimbálové muziky Velehrad

18.00 | Koncert Scholy SNĚŽENKA

19.00 | Benefiční koncert STOJANOVY ZVONY

Neděle 7. července

MALÁ POUŤ

Mše svaté v bazilice: 7.30 • 15.00

10.00 | Mše svatá – Mons. Antonín Basler, pomocný
biskup olomoucký

14.00 | Přednáška Marka Orko Váchy na téma encykliky
Laudato si

Zveme všechny krojované!

Více info: www.dnylididobrevule.cz
www.farnostvelehrad.cz • www.velehradinfo.cz

KOMPLETNÍ PROGRAM

PARTNERI:

Katolický týdeník

Maltézská pomoc, o. p. s.

Proměna farnosti

Jaká je naše farnost? Tak se mohou ptát všichni farníci. Jaká by měla být? To je další důležitá otázka. Každý se na to asi dívá trochu jinak. Jsou takoví, kteří jsou s daným stavem spokojeni, protože ve farnosti našli svoje místo, anebo jim farnost nabízí všechno, o co momentálně stojí. Podle čeho se dobrá farnost pozná? Kritéria mohou být různá. Nejdůležitější z tohoto pohledu je společná vize, jakýsi sen, který bychom chtěli uskutečnit. Na základě této vize se pak vytvoří pastorační plán, který krok za krokem tuto vizi může uskutečnit.

To jsou otázky a odpovědi, kterými se současně zabývá pastorační rada ve farnosti Valašské Meziříčí. Abychom vycházeli jak z toho, co ve farnosti máme, tak i z toho, co bychom v budoucnu mohli mít, poprosili jsme Pavla Mikšů, který je projektovým manažerem fondu Teo via a spolu s dalšími spolupracovníky se zabývá tím, jak se církev snaží například ve Francii a Kanadě oživit stávající farnosti. Než se začátkem příštího roku pastorační rada s Pavlem Mikšů setká, čeká ji a další zájemce určitý proces, který má farnost na toto setkání připravit. Teď není třeba, abych do detailů postup popisoval. Ti, kdo chtějí vědět víc, ať si přečtou článek Bohdana Mikuška. Moc bych si přál, aby se co nejvíce farníků do tohoto procesu zapojilo a abychom se všichni za proměnu našich farností modlili. Nejen členům pastoračních rad ve Valašském Meziříčí i v Lešné, doporučuji knihu Jamese Mallona *Proměna farnosti – z udržovacího režimu k misijnímu zápalu*. Četba této knihy by pomohla všem čtenářům i celé farnosti. Je k dostání v knihkupectví Hosana.

o. Pavel

Třicet let ZŠ Salvátor

Máme za sebou krásné oslavy. Naši školu navštívil otec arcibiskup Josef Nuzík. Prožili jsme nádhernou mši a další den proběhla ve velkém sále KZ Školní akademie. Je třeba poděkovat všem, kdo se jakkoliv podíleli na přípravě a průběhu těchto oslav. Vše probíhalo v radostné atmosféře a s vděčností po úspěšné kontrole z ministerstva financí a poté, co na náš účet dorazila druhá část dotace. Mohli jsme tedy vrátit některé dluhy. Podrobný rozpis hospodaření jste si mohli přečíst v minulém čísle Života farností. Tehdy jsme ovšem čekali netrpělivě na druhou část dotace. Děkuji všem, kdo jakkoliv nadále pomáhají naší škole.

o. Pavel

Rozvoj dětské skupiny v naší farnosti

Už deset let máme dětskou skupinu. Do současné dětské skupiny Rybičky může aktuálně chodit 20 dětí. Podařilo se však získat dotaci na realizaci druhého východu, díky čemuž splníme normu požárních předpisů a dětská skupina bude mít 24 dětí. Zájem je však daleko větší. Už rok je zřizovatelem dětské skupiny spolek Děti – naše naděje. Z iniciativy tohoto spolku vznikl návrh získat dotaci pro vybudování dvou dětských skupin na ulici Stříbrná. Tam by naše farnost mohla zakoupit pozemek a současně požádala o dotaci v celkové výši 24 milionů korun. Tyto peníze by byly jak na nákup pozemku, na likvidaci staré budovy a na projekt a stavbu budovy nové. Tato dotace je velmi výhodná v tom, že z ní přímo ministerstvo bude průběžně proplácet faktury firmám, které se budou na stavbě podílet. Nemusíme mít tedy předem potřebné peníze, jako tomu bylo

v případě dotace pro ZŠ Salvátor. Deset procent prostředků však do díla vložit musíme. Z tohoto důvodu jsme projekt představili olomouckému arcibiskupství. Otec arcibiskup a ekonom arcidiecéze přislíbili půjčku v hodnotě pěti milionů, která bude poskytnuta postupně podle potřeby. Zbývající částku asi tři milionů korun se pokusí sehnat od nejrůznějších sponzorů a dárců spolek Děti – naše naděje. Prozatím bych byl velmi rád, kdyby se na tento účel nedělaly sbírky v kostele. Věřím, že tento projekt dětských skupin bude mít dosti příznivců a dárců.

Jak by to tedy, co se týče budoucnosti dětských skupin, mohlo vypadat? Variant je několik. Mohli bychom mít celkem tři dětské skupiny. Jednu stávající: Rybičky v budově ZŠ Salvátor, dvě další v budově na Stříbrné ulici (mezi kostelem a zámekem). Jedna z nich by měla 24 dětí a druhá 12. Pokud by zájem nebyl tak velký, mohla by dětská skupina Rybičky uvolnit prostory ve stávající budově a dvě dětské skupiny by byly na Stříbrné ulici. Základní škola by místo po Rybičkách velmi dobře využila. Momentálně jsme ve fázi, kdy o dotaci žádáme. Stále tedy není ještě rozhodnuto. Od začátku bylo vykonáno mnoho práce, projekt prošel schválením pastorační a ekonomické rady a je provázen mnoha modlitbami za hledání Boží vůle. Prozatím vše nasvědčuje, že Pán tomuto projektu žehná a pomůže nám ho uskutečnit.

o. Pavel

Noc kostelů

Tato akce opět úspěšně proběhla jak ve Valašském Meziříčí, tak v Lešné. Děkuji všem, kdo se do přípravy a průběhu Noci kostelů zapojili. Odměnou všem byla velká účast, a to jak ve Valašském Meziříčí, tak v Lešné. V Lešné byl navíc otevřený zámek s možností bezplatné prohlídky. Ve Valašském Meziříčí byl největší zájem o výstup na věž kostela. Tady bych chtěl zvlášť poděkovat farníkům, kteří provedli úklid na věži kostela. Stalo se totiž neštěstí. Do věže se nepozorovaně dostali holubi a naši věž jaksepatří zřídili. Bylo třeba náročného úklidu v těžkých podmínkách. Snad už se holubům nic podobného v budoucnosti nepodaří.

o. Pavel

Ekonomické okénko

Milí přátelé farníci,

Od minulého čísla se odehrálo několik důležitých událostí, proto si je v tomto hospodářském okénku krátce představíme. Především náročná kontrola z Ministerstva financí dopadla na výbornou a pro farnost i školu bez jakýchkoliv pokut či výtek. Byla to první zatěžkávací zkouška kvality celého projektu a jsem vděčný za tento výsledek, který je i určitým výborným vysvědčením. Další důležitá zpráva je, že nám už dorazila 2. část dotace ve výši **20 099 983 Kč**. Za celé dílo rekonstrukce jsme zaplatili **70 500 000 Kč** a celkově jsme získali dotaci ve výši celkem **44 544 221 Kč**. Z fondu Evropské unie to bylo **42 134 000 Kč** a z rozpočtu ČR **2 410 221 Kč**.

Nyní vracíme dočasné půjčky a jednáme s bankou o podmínkách splácení dluhu **13 000 000 Kč**, který nyní máme a současně způsobu, jak naložíme se zůstatkem, který nám zbude po zaplacení krátkodobých půjček. Protože nás čekají na školní budově další opravy ve výši 6 000 000 Kč + investice do komerční části, budeme hledat nejlepší model pro farnost, abychom ji nezatěž-

novení vize a pastoračního plánu bude probíhat pod vedením projektového manažera Pavla Mikšů z nadačního fondu Teo via. Cílem je dosáhnout co největší shody mezi návrhy členů pastorační rady i návrhy, které obdržíme od farníků, pastoračních týmů a farních společenství.

Vážení farníci, možná si říkáte, proč celý proces děláme takto složitě, proč se prostě jako pastorační rada nesejdeme a vizi spolu s pastoračním plánem nenavrhujeme sami. Ano, i tak bychom mohli postupovat a bylo by to určitě jednodušší a rychlejší. Na druhé straně by však podstatně více hrozilo, že se nepodaří najít potřebnou shodu pro celou farnost. Nechceme také, abyste nabyli dojmu, že jde pouze o jakési nutné zlo či formální záležitost úzkého kruhu členů pastorační rady. Čím více Vás, farníků, se nám podaří zapojit, tím větší šance pro dobrý a pro farnost přínosný výsledek bude. Zapojení jednotlivých farních společenství pak přináší možnost přenést vize, názory a plány těchto společenství do výsledné vize a pastoračního plánu celé farnosti. Jen tak bude výsledná vize opravdu i společnou vizí naší farnosti.

Celý proces vkládáme do Božích rukou a svěřujeme do ochrany a přímluvy Panny Marie. Prosbu za úspěšný průběh a dobrý výsledek celého procesu bude zařazena do přímluvy ve mši sv., stane se součástí modliteb při adoracích a modlitbách sv. růžence. Vás farníky i jednotlivá farní společenství také prosíme o zařazení do vašich osobních i společných modliteb.

Za celou pastorační radu Vám předem děkuji za modlitební podporu a těším se, že společně nalezneme směr, který má pro nás Pán připraven, i způsob, jakým nás k němu skrze Ducha svatého chce vést.

Za pastorační radu Bohdan Mikušek, místopředseda

OTÁZKY K PĚTI SYSTÉMŮM

I. Bohoslužba

1. Jaký prostor mají ve farnosti formy neliturgické modlitby odpovídající citlivosti určité skupiny? Např. modlitba chval pro mladé, modlitba podle vzoru Taizé pro ekumenická setkání a podobně?
2. Co můžeme udělat pro to, aby první svaté přijímání dětí, biřmování či křty byly událostí celé farnosti?
3. Je společné nedělní slavení liturgie vrcholem celého týdne? Co pro to můžeme udělat?
4. Jaké místo a kvalitu má hudba při liturgii?
5. Jak jsou homilie srozumitelné a inspirativní pro křesťanský život?

II. Evangelizace

1. Jakou podobu má na farní úrovni formace k evangelizaci?
2. Jak jsou zapojeni farníci do formace a doprovázení dospělých ke křtu?
3. Jak probíhá doprovázení těch, kteří se vracejí k praktikování víry? Cítí se přijatí?
4. Jaké jsou a jaké by mohly být ve farnosti formy evangelizace?
5. Jakou formu má ve farnosti pravidelná modlitba za evangelizaci?

III. Učednictví

1. Co můžeme udělat, aby katecheze dětí ve farnosti byla ještě inspirativnější a přitažlivější?
2. Jakou podobu má formace k modlitbě?
3. Jak rozpoznáváme charismata a talenty? Umožňujeme lidem sloužit podle jejich nejsilnějších stránek?

4. Jak probíhá formace vedoucích společenství, lidí sloužících přímluvnou modlitbou či duchovním vedením?
5. Jakou podobu by mohla mít na farní úrovni praktická biblická formace vedoucí k proměně osobních postojů, rodinného života, služeb i podnikatelského prostředí?

IV. Společenství

1. Jak podporujeme vdovy či vdovce s nezletilými dětmi?
2. Jak se staráme o farníky, kteří se pro nemoc či stáří již neúčastní života farnosti?
3. Jak začleňujeme do života farnosti farníky, kteří nemohou přistupovat ke svátostem?
4. Co se stane, když se v kostele či na nějakém farním setkání objeví nový člověk? Bude se cítit vítaný?
5. Slouží členové různých společenství nějakým konkrétním způsobem i mimo své společenství ve prospěch ostatních farníků?
6. Jak podporujeme rodiny, v nichž dojde k nějaké vážné, traumatizující události či rozvoji nějakého patologického jevu? Sebevražda, úraz či nemoc s vážnými dlouhodobými následky, různé typy závislostí, domácí násilí, sexuální zneužívání atd.?

V. Služba

1. Na která místa v naší farnosti by šel Ježíš? Chodíme tam i my?
2. Jaký prospěch mají z naší činnosti i lidé, kteří do kostela nechodí?
3. Jaká vytváříme společenství napříč se spolky, sdruženími, neziskovými organizacemi či obcí ve prospěch těch nejpotřebnějších ve městě?
4. Jakou formaci nabízíme podnikatelům z řad farníků, aby pak oni mohli ve svých firmách vytvářet kvalitní pracovní prostředí?
5. Jak formujeme členy farnosti ke zralému přijetí společenské odpovědnosti na úrovni sdružení, neziskových organizací či v obecní politice?

Projekt výstavby dětské skupiny ve Stříbrné ulici

Spoustu z Vás jistě zajímá, jak se dále vyvíjí projekt výstavby naší budovy pro dětskou skupinu.

Po mnoha úpravách a připomínkách od památkového ústavu se podařila vyřešit podoba v rámci architektonické studie.

Následně při návštěvě v Olomouci jsme na tento projekt dostali požehnání, jak od otce arcibiskupa, tak hlavního ekonoma, a také příslib půjčky, kterou můžeme a nemusíme využívat, jak bude potřeba.

Nicméně v rámci sponzorství budeme muset sehnat nemalé peníze, kde jsme připraveni oslovit spoustu našich místních firem s žádostí o podporu tohoto projektu pro malé děti v naší farnosti a našem městě.

Aktuálně se již začalo pracovat na projektové dokumentaci, tak abychom stihli vše připravit a poslat žádost o mnohamilionovou dotaci, která je pro tento projekt naprosto zásadní.

Každý, kdo se bude chtít zapojit s pomocí do výstavby nové budovy pro naši farnost, bude vřele vítán. Ať už členstvím ve spolku Děti – naše naděje, nabídkou pomoci pro akce, které budeme pořádat, doporučením sponzorů nebo i samotným příspěvkem pro tento projekt. Každá pomoc bude pro nás nesmírně důležitá, takže neváhejte, bratři a sestry, a nebojte se zapojit do dění v naší farnosti.

Obracet se můžete na e-mail detinasenadeje@seznam.cz nebo se osobně zastavit v DS Rybičky.

Vás ostatní, bratři a sestry, prosím o modlitbu pro toto dílo.

*Za spolek Děti – naše naděje, z.s.
Karel Kutálek*

////////////////////////////////////

Slovo života na červen 2024

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“ (Mk 4,26-27)

Boží království je jádrem Ježíšova poselství, o něm se Markovo evangelium snaží šířit radostnou zvěst. Zde je zvěstováno prostřednictvím krátkého podobenství o semeni, které po vhození do země uvolní svou životní sílu a přinese plody.

Co je však Boží království pro nás dnes? Co má společného s našimi dějinami, osobními i celospolečenskými, neustále zmítanými mezi očekáváním a zklamáním? Pokud již bylo zaseto, proč nevidíme jeho plody v podobě míru, bezpečí a štěstí?

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“

Toto Slovo nám sděluje Ježíšovu naprostou důvěru v Boží plán pro lidstvo: „(...) Díky Ježíši, který přišel na zem, díky jeho vítězství je toto království již přítomno ve světě a jeho dovršení, které ukončí dějiny, je již zaručeno. Církev je společenstvím těch, kdo v toto království věří, a je jeho počátkem.“¹

Všem, kdo toto Slovo přijímají, svěřuje Ježíš úkol připravit půdu pro přijetí Božího daru a uchovat si naději v jeho lásku.

„(...) Ve skutečnosti neexistuje žádné lidské úsilí, žádný pokus o askezi, žádné studium nebo intelektuální bádání, které by tě mohlo dovést do Božího království. Je to sám Bůh, kdo ti jde vstříc, kdo se zjevuje se svým světlem nebo se tě dotýká svou milostí.

A neexistuje žádná zásluha, kterou by ses mohl chlubit nebo o kterou by ses mohl opřít, abys měl na takový Boží dar nárok. Království je ti nabízeno zdarma.“²

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“

Zasévat semeno – nenechávat si ho pro sebe, ale rozsévat ho štědrě a s důvěrou. „Ve dne i v noci“ – království roste tiše, i v temnotách našich nocí.

Každý den také můžeme prosit: „Přijď království tvé.“

Semeno nevyžaduje od zemědělce ustavičnou práci a kontrolu, ale spíše schopnost trpělivě čekat, až příroda vykoná své.

Toto Slovo života nás otevírá důvěře v sílu lásky, která přináší plody ve svůj čas. Učí nás umění trpělivě doprovázet to, co může růst samo od sebe, bez obav z výsledků. Umožňuje nám svobodně přijímat druhého v přítomném okamžiku, rozvíjet jeho potenciál a zároveň ctít jeho čas.

„(...) Měsíc před svatbou nám syn znepokojeně zavolal, že jeho snoubenka začala znovu brát drogy. Žádal nás o radu, co má dělat. Nebylo snadné mu odpovědět. Mohli jsme využít situace a přesvědčit ho, aby ji opustil, ale to nám nepřipadalo jako správná cesta. Poradili jsme mu tedy, aby se dobře podíval do svého srdce (...). Následovalo dlouhé ticho a pak odpověděl: „Myslím, že dokážu milovat ještě o něco víc.“ Po svatbě se jim podařilo najít výborné odvykací centrum s ambulantní podporou. Uplynulo dlouhých čtrnáct měsíců, během nichž se jí dařilo dodržet závazek „už žádné drogy“. Pro všechny je to dlouhá cesta, ale evangelijní láska, kterou se my dva snažíme mezi sebou mít – někdy i se slzami – nám dává sílu milovat našeho syna v této složité situaci. Láska, která mu možná také pomáhá pochopit, jak milovat svou manželku.“³

Letizia Magri a tým Slova života

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na srpen 1983, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 268

² Ch. Lubichová, Slovo života na říjen 1979, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 152.

³ S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporale (a cura di), Famiglie in azione. Un mosaico di vita, Città Nuova, Roma 2022, str. 74

////////////////////////////////////

ZŠ Salvátor

Třicet let Božího milosrdenství na ZŠ Salvátor

Červen, poslední měsíc před letními prázdninami, je v plném proudu a ve škole to znamená, že vše směřuje k uzavření školního roku. Známkový byl projednán na závěrečné pedagogické radě, žáci odevzdávají učebnice a knížky, které si během roku vypůjčili ze žákovské knihovny, vyklízejí si boxy na pracovní a výtvarné činnosti a uklízí svá pracovní místa ve třídách. Blíží se poslední den, kdy se všichni sejdem na slavnostní mši, při které poděkujeme našemu Pánu za požehnání a ochranu, které se nám od Něj během těch deseti měsíců školy dostávalo. A pak už jen utichnou dětské hlasy, vypne se zvonek a škola se ponoří do obvyklého prázdninového režimu, kde hlavní činností bývá důkladná údržba, čištění a příprava všech prostor na nový školní rok. Ani se mi nechce věřit, že těch deset školních měsíců tak rychle uteklo.

A jaký to byl vlastně rok? Rozhodně výjimečný! Poprvé jsme si měli možnost vyzkoušet zcela nově opravené prostory, kam jsme se na konci srpna 2023 nastěhovali. Třídy i odborné učebny byly vybaveny novými pomůckami a nábytkem, vše krásně

vonělo novotou a čistotou a my jsme si připadali, jako bychom prožívali první rok existence školy. Jenže zdání klame, protože to byl ve skutečnosti již jubilejní třicátý rok, jehož výročí jsme na začátku června slavili.

Ohlédnu-li se na dobu, kdy škola teprve vznikala, musím říci, že to byla docela dobrodružná doba. Začínali jsme se třemi třídami v části posledního pavilonu na ZŠ Křižná ve třech učitelích včetně ředitele školy, s paní ekonomkou na dohodu, která se starala o účetnictví. Druhý rok jsme dokonce měli jednu třídu na detašovaném pracovišti na Zvláštní škole. Pak jsme školu přestěhovali do půdní vestavby na ZŠ Vyhlička, kde jsme strávili 27 let. Mnoho let jsme se snažili najít vhodnější prostory pro rozvoj školy a zdálo se, jako by nám nebylo přáno. Všechny možnosti, které se nám jevily jako reálné a smysluplné, se nakonec ukázaly jako slepá cesta. Jenže – jak se říká „člověk míní, Pán Bůh mění“. A Pán měl pro nás mnohem lepší řešení – budovu v centru města blízko farního kostela, který je pro každou církevní školu důležitým pilířem pro duchovní rozvoj celé školy. Bylo to sice docela finančně i pracovně náročné řešení, nicméně Jeho zaslíbení, které dal při modlitbě těm, kteří zakládali církevní školu, se již mnohokrát naplnilo. Když se totiž jednou modlili a prosili Pána o pomoc v situaci, kdy nebyly peníze na vybavení a škola neměla ani své místo a pomůcky, dostalo se jim slovo z Písma, kde říká Ježíš Petrovi: „...jdi k moři a hoď udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej ho za mne i za sebe výběrčím chrámové daně...“ (Mt 17, 27).

Tato Ježíšova slova pak byla příslibem i utvrzením v tom, že vznik církevní školy v našem městě je důležitou součástí Božího plánu a že se o ni vždy postará, což se mnohokrát během těch třiceti let potvrdilo! Zejména v posledním období, kdy probíhala rekonstrukce budovy pro naši školu, často nastaly okamžiky, kdy peníze nebyly nebo finanční zdroje byly na minimu a my měli rozhodnout, zda v rekonstrukci pokračovat nebo ji zastavit, nás utvrzovala v již zmíněném Božím příslibu slova Evžena, který často připomínal, že peníze jsou až na posledním místě a že se Pán určitě postará. A postaral. V získání dotace na rekonstrukci jsme byli úspěšní díky Božímu plánu, ve kterém jsme dostali druhou šanci na rychlejší podání žádosti do systému; při celé rekonstrukci jsme měli štěstí na firmy a lidi, kteří rekonstrukci zajišťovali; dařilo se získávat půjčky na překlenutí doby, než peníze z dotace dostaneme, termíny dokončení jednotlivých částí a etap rekonstrukce, které jsme si stanovili, se podařilo dodržet a letos v dubnu, kdy proběhl audit z ministerstva financí na získanou dotaci, jsme měli všechny kontrolované věci v pořádku. Nedávno, při příležitosti oslav výročí školy, jsem dostal vlastnoručně vyrobený obrázek Božího Milosrdenství, který mě hodně potěšil a povzbudil. I když většina z nás si tento obraz namalovaný podle pokynů sestry Faustyny pamatuje, přesto, když jsem se na něj zadíval, oslovil mé srdce novým způsobem a dal mi světlo do uplynulých třiceti let života školy. Uvědomil jsem si, že voda, která tehdy Petrovi přinesla rybu na zaplacení daně, je také vodou vycházející z Ježíšova srdce, a je proto trvalým požehnáním a proudem očistné Boží milosti i pro všechny, kteří jsme na škole kdy působili. Jsme lidé slabí, hříšní a bez této mar-notratné Boží milosti bychom neobstáli. Ježíšova krev, vycházející z jeho srdce, mi připomněla, že i my jsme se během těch třiceti let ve škole občas dostali do obtížných a těžkých situací, ve kterých jsme museli „jít na krev“, sáhnout si na dno svých sil. Ve spojení těchto našich drobných obětí s velkou obětí Ježíše jsme pak mohli cítit životodárnou sílu, která k nám proudila z Jeho srdce do znavených těl. Jeho láskyplný pohled spolu

s žehnající rukou mi pak dává jistotu, že my i celá škola jsme v těch nejlepších rukou a že „Bůh je věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisícího pokolení...“ (Deuteronomium 7,9) Protože během těch třiceti let školy jsem často mohl cítit velkou Boží přízeň, pomoc a požehnání, pevně věřím, že tomu tak bude i nadále a že toto Boží dílo bude úspěšné i v dalších letech. Všem zaměstnancům i žákům patří moje velké poděkování, že jste tímto školním rokem prošli se ctí, že jste se nezalekli žádných úkolů a překážek a vytrvali v poctivé práci i tehdy, když nešlo všechno zrovna podle představ.

Velké díky patří i všem rodičům za vytrvalou podporu školy během uplynulých třiceti let její činnosti. Moc děkuji také všem farníkům za jejich štědrost při všech sbírkách na rekonstrukci školy a také všem za neúnavné modlitby, kterými nás doprovázíte. Velmi si toho vážím a pevně věřím, že naše církevní škola bude i nadále přínosem a požehnáním nejen pro žáky, kteří do ní chodí a chodit budou, ale také pro celou naši farnost.

Přeji všem nádherné prázdniny, mnoho nevšedních zážitků, pevné zdraví, Boží ochranu a dostatek odpočinku pro načerpání nových sil, kterých bude jistě v novém školním roce tolik potřeba.

Ať vám Pán žehná.

Hynek Mikušek, ředitel školy

ŽIVOT VE ŠKOLE ZA UPLYNULÝ MĚSÍC

Matiční den v Zašové

Když se na nás letos obrátil pan Krůpa z Matice zašovské s dotazem, zda bychom opět nezpestřili program na Matičním dnu nějakým krátkým vystoupením pro maminky k jejich svátku, nemohli jsme odmítnout. Navíc, když peníze vybrané na dobrovolném vstupném slíbili organizátoři věnovat na účet spolku Šance pro naše děti... S děvčaty z pěvecko-dramatického kroužku jsme tentokrát nacvičily hudební pohádku o tom, jaké divy se mohou dít v úplně obyčejné kuchyni. Myslím, že se holkám vystoupení moc povedlo a všem přítomným maminkám a babičkám (a nejen jim) udělalo radost. Velký dík dětem i rodičům, že obětovali krásné nedělní odpoledne pro dobrou věc a do Zašové přijeli. A hlavně patří dík organizátorům za milé přijetí, připravený doprovodný program, pohoštění i atrakce pro děti. Byla to krásná neděle.

Petra Mikešová

Den v přírodě – II. třída

V polovině května jsme si s druháky udělali jarní den v přírodě. V osm hodin jsme vyrazili za slunečného počasí od školy směrem na Štěpánov. Cestou jsme se stavili v Mini ZOO, kde si děti mohly prohlédnout „na živo“ některá zvířátka, o kterých jsme si právě ve škole povíдали. Potom co děti navštívily všechny

místní savce, ptáky, obojživelníky, plazy i ryby a nakrmily zvířenu i sebe, pokračovali jsme v cestě do lesa na Vrchovinu. Naším hlavním cílem totiž bylo natrhat si mladé smrkové výhonky a vyzkoušet si z nich vyrobit léčivý sirup. A to se nám také podařilo. Krásných mladých výhonků jsme našli spoustu a děti si stihly i chvíli pohrát v lese. Po příchodu do školy jsme ještě před obědem naplnili všechny připravené sklenice zelenými výhonky a prosypali cukrem. Teď už budou druháčci jen čekat a pozorovat, jak se jim bude na parapetě ve třídě tvořit smrkový sirup. Sladká odměna za jejich pilnou práci 😊.

Petra Mikešová

Divadlo pro ŠD a ŠK

V pondělí 13. května se ve školní tělocvičně konalo loutkohercké představení na motivy dvou příběhů z knížky Devatero pohádek od Karla Čapka. První příběh pojednával o tulákovi, který byl křivě obviněn z krádeže. Děti tak rychle poznaly, jak snadné je někomu křivdit, ale že poctivost se nakonec přece jen vyplácí. Další pohádka vyprávěla o slavném loupežníku Lotrandovi, kterého nechal tatínek vzdělat a slušně vychovat v klášteře a poté mu odkázal své strašlivé loupežnické řemeslo. Známý konflikt dobra se zlem vytvořilo mnoho humorných situací a donutilo děti přemýšlet, že nic na světě není černobílé.

Lenka Karolová

Revolution Train (Protidrogový vlak)

Žáci VI. a VII. třídy naší školy navštívili na valašskomeziříčském nádraží 14. května známý Protidrogový vlak. Zařízení „Revolution Train“ je svou koncepcí jedinečný projekt v oblasti české protidrogové prevence. Protidrogový vlak se skládá ze šesti vagónů. Děti prošly reálným příběhem drogové závislosti, kterou sledovaly v několika „kinosálech“ v jednotlivých vagonech přímo s drogami souvisejícími scénami. V těchto prostorách se pak uskutečnila interakce mezi moderátorem a žáky. Díky kombinaci informací, smyslového vnímání a diskusi s moderátorem se děti dokázaly velmi dobře vžít do situací, které s sebou zneužívání drog nese. Návštěvníci vlaku na několika místech také současně zapisovali do dotazníků, jak by se v dané situaci chovali sami. Po skončení akce se mohli moderátora dotazovat na to, co je zajímavé. Akce byla velmi úspěšná.

Kateřina Kubjátová

Hokej na náměstí?

V souvislosti s probíhajícím MS v ledním hokeji v ČR letos v květnu probíhala na Náměstí ve Valašském Meziříčí doprovodná akce Den s hokejem. Hokejovou atmosféru tak zažili také žáci 3. – 5. ročníku a některé třídy II. stupně. S hokejkou v ruce si mohli vyzkoušet například přesnost střelby, tvrdost a rychlost střelby s radarem i hru s kamarády na hřišti. Nechyběla ani virtuální realita, tréninkový nástroj hráčů NHL, play station a vše bylo doplněno několika dětskými koutky také s tematikou hokeje. Akci skvěle moderoval komentátor televizních sportovních zpráv Petr Suchoň, od něhož děti na závěr získaly na památku podpis.

Hana Havranová

Atletický víceboj

Dne 21. 5. se konalo na městském stadionu „Okresní kolo atletického víceboje.“ Z naší školy se této akci zúčastnilo jedno družstvo ve složení Kryštof Pupík, Marek Chudý, Jan Bača (všichni z IX. třídy) a Jindřich Koryčanský (ze VII. třídy). Zahájení závodu se malinko zpozdilo z technických důvodů, takže

měli sportovci čas se rozcvíčit a vyzkoušet si jednotlivé disciplíny. Soutěž se skládá ze sprintu na 60 m, vytrvalostního běhu na 1000 m, skoku vysokého, skoku dalekého, hodu míčkem a vrhu koulí. Po sprintu se naše družstvo rozdělilo do dvojic. Kryštof a Jindřich skákali do výšky a Marek a Jan absolvovali skok daleký. Po malé přestávce se přesunuli na stanoviště, kde se chystali na hod míčkem a vrh koulí. Nakonec se běžel vytrvalostní běh. Počasí našim sportovcům přálo, i když spadlo trochu kapek, bylo to spíše příjemné osvěžení. Naši borci byli velmi šikovní a disciplinovaní a byl to super zážitek. V součtu bodů se nejlépe dařilo v individuální soutěži skok do dálky Janu Bačovi z IX. třídy, který skončil na 3. místě. Blahopřejeme.

Kateřina Kubjátová

Umístění našich absolventů na středních školách

Naši devátáci si skvěle vedli u přijímacích zkoušek a až na jeden případ se všichni dostali hned napoprvé tam, kam si přáli. To svědčí o přístupu během školního roku i o kvalitní finální přípravě na zkoušky.

Počet přijatých	Škola	Místo
5	Gymnázium Františka Palackého (GFPVM)	Valašské Meziříčí
2	Arcibiskupské gymnázium (AGKM)	Kroměříž
1	Evangelická akademie – Pedagogické lyceum	Praha
2	SŠ Kostka – předškolní a mimoškolní pedagogika	Vsetín
1	VOŠPS a SPgŠ – předškolní a mimoškolní pedagogika	Kroměříž
4	SŠIEŘ – mechanik elektronik	Rožnov p. R.
1	Církevní SŠ pedagogická a sociální – předškolní pedagogika	Bojkovice
1	SPŠ – Požární ochrana	Hranice
1	Hotelová škola – gastronomie a hotelnictví	Frenštát p. R.
1	MG, SZdrŠ a VOŠ zdravotní – praktická sestra	Vsetín
2	Obchodní akademie a VOŠ – informační technologie	Valašské Meziříčí
1	SOŠ – Sportovní a rekondiční masér	Hranice

Krajské kolo POOD – Pospíšilovi

V pátek 24. května převzali sourozenci Pospíšilovi v Kroměříži ocenění za umístění v krajském kole soutěže Požární ochrana očima dětí. O jejich postupu přes okresní kolo jsme již informovali. Veronika z V. třídy se umístila v krajském kole druhá a Radim z IX. třídy skončil první! Velká gratulace!

První svaté přijímání

Neděle 26. května byla velkým dnem pro některé naše žáky ze III. třídy. Poprvé přijali v hostii Pána Ježíše při svatém přijímání. Byl to slavnostní den, sluníčko svítilo, děti byly krásně oblečené a po hodinách náboženství ve škole a čtvrtetních přípravách

v kostele nebo na faře dobře nachystané na tuto velkou událost. Otec Pavel v promluvě připomněl dvě důležité věty z Písma pro tento den, které stačí si zapamatovat. Ježíš řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“. A druhá: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ Co může být víc, když máš takového přítele? Ničeho se v životě nemusíš bát. Ježíš je tvůj přítel, rádce, lékař, učitel i pomocník v každé situaci...

Taky dětem s humorem sobě vlastním poradil, jak si zapamatovat tento den: „Když naši hokejisté, kteří večer hrají finále mistrovství světa v hokeji, vyhrají, můžete si říct – první svaté přijímání jsem měl v den, kdy naši hokejisté po čtrnácti letech získali titul mistrů světa 😊!“

Magda Krupová

„Expedice Londýn 2024“

aneb studijní cesta osmáků a deváťáků do Anglie

Žáci VIII. a IX. třídy měli možnost přihlásit se na zahraniční zájezd, který pro ně ve spolupráci s cestovní kanceláří Kalousek připravili vyučující Aj – Klaudie Pružincová a Jiří Krupa. Cestovali autobusem společně s žáky jedné pražské školy. Přes La-

manšský průliv – též kanál La Manche – pluli trajektem, což byl krásný zážitek navíc... V hlavním městě Velké Británie navštívili během tří dnů hlavní turistické cíle: Přírodopisné a Britské muzeum, katedrálu sv. Pavla, Piccadilly Circus, Westminster Abbey, Buckinghamský palác, Trafalgarské náměstí, Tower Bridge, pevnost Tower nebo Námořní muzeum. Nevšedním zážitkem byla taky lodní plavba po řece Temži. Počasí bylo přívětivé, a tak pobyt v Londýně byl hezký a příjemný. Ubytování a stravu zajišťovaly hostitelské rodiny. Moc děkuji učitelům Klaudii Pružincové a Jiřímu Krupovi za rozhodnutí zahraniční zájezd podniknout,

za jeho důkladnou přípravu a realizaci včetně bezproblémové spolupráce s cestovní kanceláří. Oba vyučující chválí všechny žáky za pěkné chování.

Magda Krupová

Projekty OP JAK ve ŠK a ŠD

Další projektový den, který proběhl ve třídě školní družiny i mimo ni, se opět povedl. Tentokrát děti získaly vědomosti na téma „sluneční soustava“. Děti se seznámily s pojmem sluneční soustava a jejím složením. V družině se také opět s nadšením tvořilo. Stihli jsme model sluneční soustavy, galaxii ve sklenici či pokus „šumící planety“. Následující den jsme s družinou strávili ve hvězdárně. Prostřednictvím výkladu a promítaných obrázků děti získaly další základní poznatky o tělesech sluneční soustavy, včetně nejruznějších zajímavostí i překvapivých informací. Návštěvu jsme zakončili ve hvězdárenské kopuli, kde děti dalekohledem sledovaly Slunce, ale i blízké okolí.

Na začátku června proběhly ve školní družině poslední dva projektové dny na téma „vědecké vyrábění“. Kromě oblíbeného tvoření děti získaly znalosti např. z oblasti daktyloskopie, také pod mikroskopem sledovaly např. droždí, pyl, cibulovou slupku či vlas. Tato činnost se dětem obzvláště líbila, a když zjistily, že nám po ukončení projektu mikroskop v družině zůstane, vyvolalo to velké nadšení.

Lenka Karolová

Týden od 27. do 31. 5. byl pro Klubíky nabit novými informacemi, zážitky i praktickým zkoušením již nabytých vědomostí a dovedností. V úterý 28. 5. pro ně byla připravena čtenářská dílna. Možná překvapivě byla věnována tématu oxidu uhličitého. Ovšem ve spojení s příběhem, zábavnými úkoly a pokusy (ty se dětem líbily pochopitelně nejvíce), stála opravdu za to. Ve čtvrtek 30. 5. jsme se spolu s paní lektorkou Mičunkovou vydali objevovat studánky v okolí našeho města. Objevili jsme ovšem, že někdy se plány musí i měnit a že taková pořádná bouřka s opravdu pořádnými hromy a blesky je pádným důvodem. Nicméně se nám podařilo přece jen k jedné studánce dojít, natchytat dešťovou vodu a další studánky si ukázat alespoň na mapě. V pátek jsme pak porovnávali vzorky z různých studánek, měřili, mikroskopovali... Na závěr jsme si vytvořili plakáty se všemi poznatky, které se nám podařilo zjistit.

Klubíci a Anna Hříbková

Výlet II. třídy

Využili jsme příznivou předpověď počasí a v úterý 28. 5. jsme se s druháky vypravili do Teplic nad Bečvou. Po příjezdu na místo jsme nejprve navštívili Infocentrum, kde se děti dozvěděly za-

jímavosti o Hranické propasti, včetně zhlédnutí krátkého filmu, který natočili potápěči při jejím prozkoumávání. Poté jsme vyrazili k samotné propasti, která je nejhlubší sladkovodní propastí na světě. Následovala prohlídka Zbrašovských aragonitových jeskyní. Děti s úžasem obdivovaly aragonitovou a krápníkovou nádhery a odnesly si i spoustu nových a zajímavých informací. Nakonec si nakoupily také drobné upomínkové předměty a nezapomněly ani na dárečky pro rodiče či sourozence. Počasí opravdu vyšlo přesně podle předpovědi a výlet jsme si náramně užili.

Petra Mikešová

Knihovna IX. třída

Beseda v knihovně byla původně určena žákům IX. třídy, ale jelikož byla většina osmáků a deváťáků na studijním výletu v Londýně, zúčastnila se jí pouze zbývající část. To ale vůbec nevadilo, protože téma bylo spíše obecné. Paní knihovnice žáky seznámila především s novějšími tituly knih, které jsou určené jejich věkové kategorii. Beseda probíhala interaktivně, nechyběl pracovní list a čas zůstal i na poslech poezie. Věřím, že beseda posloužila i jako inspirace k zapůjčení pěkné knihy na prázdniny.

Anežka Zgabajová

Knihovna V. třída

Ve čtvrtek 30. května jsme si zahráli v knihovně na doktory a zjišťovali příčinu úmrtí knih. V programu s názvem „Pitva knihy“ jsme se naučili hledat důležité údaje o knize z titulního listu a tiráže. Tyto informace se nám budou v budoucnu moc hodit při citování odborných textů v referátech nebo seminárních pracích. Žáci si program užili a zároveň se dozvěděli i o hrůzném zacházení lidí s knihami vypůjčenými z knihovny. Děkujeme za pěkný a poučný program.

Lenka Potěšilová

Zlínský šachový turnaj pro mládež – Zlín Malenovice

Během dnů 31. 5. – 2. 6. jsem se zúčastnil Zlínského šachového turnaje pro mládež, v němž hrál celkem 21 mladých šachistů, narozených od roku 2007. Každý den se hrály tři partie tempem 2krát 50 minut plus 10 vteřin za tah (partie mohla trvat hodinu až dvě). Po devíti kolech se mi podařilo dosáhnout na 2. místo s výsledkem pět výher a čtyři remízy. Prvních pět nejlepších hráčů získalo finanční odměnu. Honza Stančík, VII. třída Honzíkovi gratuluju ke krásnému umístění v turnaji a jeho rodičům děkuji, že Honzíkovi umožnili se turnaje zúčastnit a že jej tam doprovodili.

Magda Krupová

Prezentace ročníkových prací V. třída

Ve čtvrtek 23. května předvedli rodičům své ročníkové projekty žáci 5. ročníku. Témata, která si dle zájmu již na začátku školního roku žáci zvolili, byla hodně pestrá. Hosté si tak vyslechli informace např. o sv. Terezii z Lisieux, o háčkování, o různých zvířatech – ještěrci, králíkovi, pavoucích, kočce, o lidském těle, městě Siena, vlastní nabíječce na mobil na sluneční energii, fotbalu a fotbalistech atd. Pátáci byli dobře připraveni a předvedli výkony, za které si zaslouží pochvalu! Taký ukrajinští žáci Polina a Mykyta se zapojili. Děkuji třídní učitelce Lence Potěšilové za vedení žáků při tvorbě prací i za přípravu finální prezentace. Díky rodičům a paní asistentce Čtvrtníčkové za pomoc při přípravě pohostění.

Magda Krupová

Prezentace ročníkových prací III. třída

Poslední květnový den předvedli rodičům, prarodičům a některým učitelům své ročníkové práce žáci 3. ročníku. Témata, která si již na začátku roku žáci zvolili, byla hodně zajímavá! Přítomní si tak vyslechli informace např. o různých zvířatech, o fotbalu, o boji a rytířích, o královské hře šachy, o počítačových hrách atd. Všichni přítomní třetíci byli pěkně připraveni, přinesli s sebou také mnoho rekvizit, aby názorně doplnili své prezentace. Moc se mi líbily obrázky k pracím, jak vlastní, tak vytvořené v programu malování. Třetíci zkrátka odvedli výkony, za které si zaslouží velkou pochvalu! (A všichni se prý už těší na V. třídu, kdy je čekají ročníkové práce při ukončení I. stupně školní docházky.) Děkuji třídní učitelce Haně Havranové za vedení žáků při tvorbě prací i za přípravu finální prezentace.

Magda Krupová

Oslavy 30. výročí činnosti ZŠ Salvátor 5. a 6. června Mše s otcem arcibiskupem a jeho návštěva ve škole

Středa 5. června byla prvním ze dvou dnů, kdy jsme si připomněli jubileum naší školy. A jak jinak oslavit to krásné výročí než děkovnou mší svatou. Ta byla hned ráno v 8 hodin v kostele a nemohli jsme mít významnější návštěvu – přijel nás navštívit a mši celebrovat otec arcibiskup Josef Nuzík. Při uvítání přiznal, že vlastně ještě neměl příležitost vidět naše nové zrekonstruované prostory a že se velmi těší, až po mši svaté poprvé zavítá přímo do tříd mezi školáky. Při promluvě komunikoval s žáky a říkal jim, že ve škole získávají určitě spoustu vědomostí a rozvíjejí rozum, ale že nemají zapomínat také na svá srdce, aby byli pozorní k druhým, uměli pomáhat a být dobrými kamarády. Návštěvu školy, kde prošel postupně všechny třídy a setkal se také s učiteli, zakončil setkáním se školskou radou a slavnostním obědem připraveným v Zámecké kavárně.

Akademie

Když jsme při 25. výročí ZŠ Salvátor v roce 2019 připravili akademii pro rodiče a příznivce školy, nebylo to nic neobvyklého – vždyť akademie učitelé s žáky nacvičovali do té doby každý rok... Potom přišel covid19 a všichni si ještě pamatujeme, že to hlavně znamenalo zavření škol – poprvé v březnu 2020, což trvalo bez mála do letních prázdnin, následně v říjnu 2020. Když pak žáci nastoupili do školy, stěžejní bylo vyučovat a omezit ztráty vyučovacích hodin na minimum. Takže se akademie neuskutečňovaly. Letos jsme si řekli, že když má škola tak významné výročí – což 30 let trvání beze sporu je, že k tomu akademie určitě být musí. A tak se učitelé a žáci pustili do práce a každou vhodnou příležitost využili k přípravě vystoupení... Ve čtvrtek 6. června odpoledne se do 15:00 hlediště Kulturního zařízení zcela zaplnilo diváky a stále přicházeli další hosté. Všichni jsme se zkrátka na představení tříd velmi těšili. A bylo to opravdu moc pěkné! Střídala se vystoupení taneční, scénky, soutěže i pohádky. Děkuji všem kolegům pedagogickým pracovníkům jakož i všem ostatním zaměstnancům školy za přípravu a realizaci letošní školní akademie! Také paní učitelce Komoňové, která sice již u nás neučí, ale ochotně nám s přípravou po organizační stránce pomáhala. Poděkování patří také panu Filipu Bolckovi z KZ za řešení všech technických záležitostí.

Magda Krupová

Ocenění v krajském kole soutěže O Poklad strýca Juráša

Skoro na konci školního roku se vždy uzavírá soutěž O poklad strýca Juráša, která nás provází od jeho začátku, kdy v říjnu začínají děti tvořit a psát práce na určené téma. Potom jsou práce ze školy odeslány a je vyhodnoceno městské kolo, ze kterého ti, kteří zaujali porotu, postoupí do kola okresního. Jeho výsledky se dozvídáme kolem pololetí. Postupující žáci do krajského kola potom čekají, zda budou pozváni k vyhodnocení kola krajského, protože pozvánky už nejdu přes školu, ale přímo na adresy umístěných žáků. A tak jsme se až na poslední chvíli dozvěděli, že v krajském kole uspěl a byl ohodnocen 3. místem v kategorii Komiks žák IX. třídy Radim Pospíšil. Cenu si jel převzít do Kroměříže (Knihovna Kroměřížska) ve čtvrtek 6. června. Radimovi gratuluji a přeji mu hodně podobných úspěchů také na střední škole!

Sběr dosloužilých baterií

Letos jsme opět uskutečnili ekologicky prospěšnou akci – sběr starých baterií. Jak víte, ty obsahují velmi mnoho škodlivých jedovatých látek, a tak není žádoucí, aby se vyhazovaly do směsného odpadu a následně se rozkládaly na skládkách, ale aby byly vytrženy a správně zrecyklovány. Žáci byli velmi šikovní, zvláště někteří přinesli nevídaná množství. Celkem jsme vytržili

díli 84,9 kg baterií! Velkou pochvalu zaslouží Jan Zavičák z II. třídy za 41,8 kg, Rozálie Vaculínová ze III. třídy za 13,2 kg a Pavel Petrovický z IX. třídy za 4,4 kg. Také další děti přispěly různým množstvím: Vítězslav Sklář, Tadeáš Marušák, Eliška Pupíková, Petr Zuzaňák, Martin Křištof, Viktorie Nováková, Veronika Skýpalová, Karel Pekárek, Ivanna Semedii, Hubert Holec, Ester Hovorková, Ema Zgabajová, Jan Trlica, Jan Olejník, Kryštof Perutka, Emílie a Ella Potěšilovy, Kristýna Kelárková a Hana Hlavicová. Děkuji paní učitelce Havranové za výzvu a za odeslání baterií také panu školníkovi Kolajovi.

Magda Krupová

Úspěch v krajském kole soutěže mladých cyklistů

V pátek 7. června jsme se s žáky Justýnou Koryčanskou, Terezií Skýpalovou, Petrem Sedlářem a Pavlem Petrovickým z IX. třídy zúčastnili krajského kola soutěže mladých cyklistů BESIP v Uherském Hradišti, do kterého jsme postoupili z 2. místa kola okresního. Soutěž byla o poznání těžší než v okresním kole, a to vědomostně i cyklisticky. Nakonec jsme obsadili krásné 3. místo, kdy nám na druhé chybělo 17 bodů, což jsou asi tři šlápnutí při jízdě na kole na zem. Příští rok se ve Valašském Meziříčí bude konat celostátní kolo, tak se budeme snažit na tuto tradici navázat a znovu se do soutěže zapojit. Žákům, kteří prezentovali naši školu, děkujeme a přejeme mnoho úspěchů na středních školách.

Martin Holíř

Noc kostelů

V pátek 7. června se uskutečnila Noc kostelů, která otevřela brány kostelů veřejnosti i v našem městě, a to jak ve farním kostele, tak v kostele v Krásně u sv. Jakuba. Některé děti z pěvecko-dramatického kroužku pod vedením paní učitelky Petry Mikešové se do programu zapojily. Spolu s dětmi z Dětské skupiny Rybičky nacvičily několik písní a v kostele je v pátek zazpívaly. Bylo to moc pěkné a milé vystoupení. Děkuji dětem za účast na Noci kostelů a paní učitelce Petře Mikešové za nácvik písní. Velký podíl na dobrém zvuku měla doprovodná skupina nástrojů, se kterou nacvičovala paní učitelka Eva Vránová z Rybiček, které tímto také děkuji za spolupráci.

Magda Krupová

Závěrečný „turisták“

Červen bývá nabitý mnoha akcemi, a tak najít volný den je velmi těžké. Děti z „turistáku“ tvoří dobrou partu odhodlanou vyrazit kamkoliv a kdykoliv za každého počasí. Kvečer v pondělí 10. 6. se jí podařilo společně vyšlápnout na Štěpánov ke společnému opékání špekáčků. I přes nepřízeň počasí jsme se sešli v hojném počtu. Děti si zahrály různé hry a také si zanotovaly nějakou tu písničku. Padlo spoustu špekáčků, mnoho bot se promočilo, někteří byli od bláta, ale stálo to za to. Nejsme přece z cukru! Přejeme všem mnoho našlapaných kilometrů v létě.

Kateřina Janýšková, Klauďie Pružincová

Toboga Galaxie Zlín – výlet školní družiny a školního klubu

V úterý 11. června si v jídelně nemůžeme nevšimnout většího štěbetání i bleskové rychlosti jídla. Ve vzduchu je radostné očekávání. Družina a školní klub se chystají na cestu do Toboga Galaxie ve Zlíně...

A už jsme konečně na místě. Děti mohou do sytosti běhat, skákat, hluchet, bavit se, užívat pohybu i společnosti kamarádů. Někteří už chvílemi ani skotačit nechtějí, potřebují přestávku, ale velmi rychle zase dobíjí baterky. Vymezený čas uplyne jako voda. A děti? Ty už se těší na další návštěvu.

Tak Galaxie ahoj, zase za rok!

Lenka Karolová, Anna Hříbková

Setkání budoucích prvňáčků a jejich rodičů

V úterý 11. června odpoledne se ve škole sešli budoucí prvňáčci. Tentokrát je ještě doprovodili jejich rodiče, ale od září už budou chodit do školy sami. Paní učitelka Mikešová, která bude I. třídu učit, na všechny čekala rovnou ve vestibulu školy a potom si děti i jejich rodiče odvedla nahoru do třídy. Pro děti měla připravené seznamovací hry nebo pohádku O veliké řepě. O tom,

že děti umí počítat a že už znají i některá písmena, se všichni přítomní přesvědčili při plnění dalších zábavných úkolů. Potom děti chvíli kreslily, aby paní učitelka mohla promluvit jen s rodiči a informovat je o všem důležitém, co je pro zdárný start jejich prvňáčka potřeba. Obrázky si potom děti vystavily na tabuli a paní učitelka jim z nich v září připraví první nástěnku. Celé setkání zakončily děti v tělocvičně, kde si zahrály několik her. Domů se jim vůbec nechtělo 😊! Děkuji paní učitelce Petře Mikešové za přípravu setkání a paní asistentce Kateřině Kubjátové za pomoc při organizaci.

Magda Krupová

Výlet žákovského parlamentu do Zašové

V úterý 11. 6. se Parlamentáci ZŠ Salvátor zúčastnili výletu do Zašové, který byl odměnou za zodpovědnou a obětavou práci pro školu. Po dvacetiminutové cestě autobusem jsme se ocitli na konečné stanici v proslulé Zašové a vydali se na pouť po krásách místní obce. Ze všeho nejdřív jsme zabloudili v místních uličkách 😊, ale poté jsme našli tu správnou cestu. Došli jsme k nádhernému dřevěnému orloji, kolem kterého byl laťkový plot, na němž byly vystaveny desítky hrníčků. Hned vedle orloje bylo posezení se stolem, uvnitř kterého se v šuplíku nacházela poutní kniha. Tam jsme mohli zapsat svoje zážitky. Orloj byl vyroben pánem, kterého jsme si čirou náhodou všimli, když zdokonaloval bufet Baby Jagy. Pán byl tak milý, že nám orloj zapnul dřív, než je naprogramován, abychom mohli vidět krásné, ručně vyřezávané postavičky ze dřeva. Rozloučili jsme se s panem majitelem a odešli do areálu Stračky osvěžit se k prameni vody a prohlédnout jeskyňku se sochou Panny Marie. Naše putování dál pokračovalo k malé rozhledně, nacházející se kousek nad kostelem. Parčík okolo rozhledny vybízel k různým hrám. Zahráli jsme si městečko Palermo. Moc jsme se u toho pobavili a zasmáli. Slunce už bylo hodně vysoko a nám pořádně vyhládlo. V místním Pohostinství U Václava nás přivítala milá obsluha, která nám přinesla pizzu a mandarinkovou limonádu. Celý tento výlet jsme zakončili sladkou tečkou v jedné nejmenované „zmrzlinárně“. Tam zhodnotili výlet všichni účastníci: „Bylo to báječné“!

Pavel Petrovický, předseda žákovského parlamentu

III. třída na farmě v Brankách

Den v přírodě strávili naši třetáčci dne 12. 6. na farmě v Brankách. Obklopeni hospodářskými zvířátky propluli zábavným programem vedeným paní Bližňákovou. V jeho průběhu zažili prohlídku statku spojenou s výkladem, edukační a sportovní

hru, krmení zvířat, péči o ně, svezení na koníkoví a akrobacii na cvičném koni. Na závěr si zasoutěžily ve skupinkách ve střelbě z luku. Počasí sice nebylo jako malované, ale děti si program užily i tak.

Hana Havranová

Knížka pro prvňáčka – zakončení celoročního projektu

Ve čtvrtek 13. 6. si šli naši malí prvňáčci do knihovny převzít odměnu za celoroční snažení. Moc se těšili, dostali totiž krásné knížky „Kouzelné brýle“ od Zuzany Pospíšilové. Museli je ale nejprve vysvobodit ze zamčené truhly tak, že zodpověděli správně na připravené otázky. Ukázali, že se za celý rok naučili nejen hezky číst, ale také dávali pozor při knihovnických lekcích, které absolvovali během celého školního roku. Ať se jim knížka líbí.

Kateřina Janýšková

Finanční gramotnost – Den s bankéřem

Ve čtvrtek 13. 6. se uskutečnil pro žáky VIII. a IX. třídy program spojený s financemi, jejich pozitivitu, riziky, spořením, půjčování.... Pan bankéř žákům předal fakta o tom, jak nakládat s penězi a úsporami, co je úvěr, půjčka, hypotéka, jak se nedostát do finančních problémů. Cílem bylo informovat žáky v oblasti finanční gramotnosti, aby byli do budoucna připraveni na všechny situace s tím spojené.

Martin Holíš, metodik prevence

Den s Integrovaným záchranným systémem (IZS) v Lešné – celý I. stupeň

V pátek 14. června se celý I. stupeň zúčastnil preventivní akce „Den s IZS“, což bylo až po uzávěrce tohoto čísla ŽF.

Praxe

Občas se veřejnosti zmíníme o tom, že naši školu vyhledávají bývalí žáci a hlásí se k nám na realizaci svých průběžných školních praxí, které mají v rámci svých studií dané. Tento rok byl zájem větší než v dřívějších letech. Kromě praxí pedagogických, které se uskutečňují na I. stupni a ve školní družině a školním klubu, jsme měli letos také dvě praxe na administrativu. Během května a června se u nás na praxi vystřídali: Alžběta Chudá, Eva Škrlová, Ráchel Hlavicová, Jaromír Swierczyna a Jitka Chovanová – tahle jména vám budou známá. Kromě nich u nás praxi plnila Anna Brodtková. Studenti se na své výstupy dobře připravovali a při následcích si dělali poznámky. Věřím, že nabyté informace a zkušenosti plně využijí.

Magda Krupová

Paní učitelka Ludmila Černochová ukončila rozšiřující studium

V květnu zakončila obhajobou závěrečné práce a zkouškou před zkušební komisí dvouleté studium při zaměstnání paní učitelka Ludmila Černochová. Rozšířila si kvalifikaci o studium Výchovného poradenství a po paní učitelce Janě Komoňové, která vloni odešla do důchodu, převzala tuto funkci na naší škole. K úspěšnému zakončení studia paní učitelce všichni blahopřejeme!

Magda Krupová

Co nás čeká s koncem školního roku?

Do konce školního roku zbývá pár dní. Děti mají uzavřené známky a některé odjíždějí dříve na rodinné dovolené. Pro všechny platí v pořádku odevzdat učebnice, klíče od šatních skříněk a boxy na výtvarné potřeby... Před tím ještě určitě prožijí děti hezké třídní výlety, společnou návštěvu kina a nejstarší žáci adaptační pobyt ve Fryštáku. Školní rok zakončíme mší svatou v pátek 28. června v 8:00. Po mši svaté se rozloučíme s vycházejícími žáky a s žáky přestupujícími na šestileté gymnázium. Taký nás ale čeká jedno loučení v učitelském sboru: po deseti letech působení na naší škole odchází paní učitelka Kateřina Janýšková:

Poděkování

Letošní školní rok završil mé desetileté působení na ZŠ Salvátor. Bylo to krásných deset let, za které jsem moc vděčná a budu na ně ráda vzpomínat, ale nastal čas pro změnu. Děkuji všem dětem, které jsem mohla učit. Jste úžasné, všechny bez rozdílu! Měla jsem, mám a budu vás mít všechny pořád ráda. Však vy víte... Přejí vám, rodičům i celé škole do dalších let jen to NEJ.

Kateřina Janýšková

My také děkujeme za všechno, co pro žáky naší školy paní učitelka Janýšková vymyslela, připravila, zajistila, udělala a kolik jich naučila číst a psát v prvních třídách! Přejeme paní učitelce, ať se jí na novém působišti i v osobním životě daří.

A ještě jedno přání na závěr: Přejí i za své kolegy a ostatní zaměstnance školy čtenářům Života farností požehnané prázdniny, vydařenou dovolenou a bezpečné cestování po vlastech českých i v zahraničí.

Magda Krupová

Rybičky na konci školního roku

Milí čtenáři Života farností, chceme se s vámi podělit o události z minulých týdnů. Příchodem jarního sluníčka jsme se začali více těšit na naše dopolední procházky a návštěvy dětských hřišť.

Společně jsme nacvičili besídku pro maminky k jejich svátku. Tímto představením jsme

také potěšili staré babičky a dědečky v Domově pro seniory, kde se na naše vystoupení vždy moc těší. I pro děti je pokaždé takové vystoupení obohacující, když vidí, že udělaly radost někomu cizímu a nemocnému.

Další naše velké společné dílo bylo nakreslení obrázku pro Svatého otce Františka k příležitosti slavení Dne dětí. Obrázek spolu s dopisem jsme e-mailem poslali do Vatikánu. Do tohoto

projektu se zapojilo mnoho škol, školek a různých skupin dětí z celého světa a nás velice těší, že jsme se tohoto díla mohli zúčastnit.

Na konci května jsme s dětmi navštívili stáj v Brankách na Moravě. Děti si mohly pohladit králíčka, slepici, prase, kozy, krávu, koně, mohly vidět místa, kde tato zvířátka žijí a třeba si poskákat v seně. Tato návštěva se nám všem moc líbila a určitě ji v budoucnu zopakujeme.

Naší poslední velkou akcí v tomto školním roce byla návštěva

v parku v Lešné, kde proběhl Den s integrovaným záchranným systémem. Mohli jsme vidět ukázkou chytání nebezpečného pachatele, vytažení poraněné osoby z havarovaného auta, staré i moderní hasičské vozy, ukázky zdravotníků i policie. Jako bonus na děti čekalo skákání ve skákacím hradu a povození se na řetězovém kolotoči. Z úsměvů všech dětí jsme pochopily, že i tato akce byla velice povedená.

Na závěr bychom chtěly moc poděkovat všem dětem, které vytváří v Rybičkách skvělou atmosféru, všem rodičům, kteří nám děti do Rybiček posílají, všem ostatním, kteří nás podporujete, ať už finančně nebo modlitbou. DĚKUJEME a moc si všeho vážíme.

Paní učitelky z DS Rybičky

Dopis pro Svatého otce:

Náš milý Svatý otče Františku, rádi plníme Tvé přání a přidáváme se k ostatním dětem z celého světa a posíláme za Tebou do Říma obrázek, který jsme společně vytvořili. Na obrázku jsou rybky a lodička s dětmi. Je to znak, který patří naší křesťanské dětské skupině Rybičky ve Valašském Meziříčí v České republice. Věříme, že Tě náš obrázek potěší. Ve školce se každý den modlíme modlitbu k Duchu svatému, kterou jsi nám poslal. Je moc pěkná a pomáhá nám, abychom se měli rádi. Modlíme se také za Tebe, abys byl zdravý a veselý. Otče Františku, chtěli bychom Tě poprosit, abys nám všem zehnal a přimlouval se za nás u Pána Boha, aby se nám podařilo postavit nový dům pro další dětské skupiny, aby se do něho vešly všechny ostatní děti, které chtějí do naší školky chodit. Máme Tě moc rádi.

Děti a paní učitelky z Dětské skupiny Rybičky

Noc kostelů ve Valašském Meziříčí 7. června 2024

Vystoupení dětí ze ZŠ Salvátor a DS Rybičky, farní kostel (foto o. Pavel)

Koncert sboru Cantio, kostel sv. Jakuba (foto Michal Bláha)

Charita Valašské Meziříčí

Klienti Charity navštívili Svatý Hostýn

„Sláva nazdar výletu...“ jsme si mohli společně zazpívat při zpáteční cestě z našeho každoročního putování na Svatý Hostýn.

Tentokrát nám počasí velmi přálo, a my si tak mohli společně výlet užít naplno. Tradičně jsme se sešli z vícero služeb. Klienti i pracov-

níci z domova ve Valašské Bystřici, z osobní asistence, nechybělo ani zastoupení z Kelče. Největší podíl mělo pak osazenstvo z Denního stacionáře Radost.

Už v 7 hodin ráno bylo u nás v Radosti nezvykle rušno a veselo. Všichni se připravovali, postupně se scházeli a vzájemně sdíleli svá očekávání. Když přijel autobus se sympatickým mladým řidičem, všichni celkem svižně obsadili místa, která si vybrali, a jakmile se autobus rozjel, vybalili jsme si svačiny a všelijaké další dobroty. To přeci k pořádnému výletu patří!

Nahoře na Hostýně jsme pak v bazilice společně prožili mši svatou, která byla sloužena za klienty a pracovníky naší Charity.

Po mši jsme se přesunuli do sousední kaple a zúčastnili se májové pobožnosti, kterou připravily naše pastorační asistentky. Některé z nás písně a modlitby k panně Marii dojaly a vrátily nás ve vzpomínce na doby dětství a mládí...

Následovaly nezbytné nákupy drobných i větších dárek pro své milé doma. Pro mnohé naše klienty je velkou vzácností jít nakupovat, a tak toho s chutí využili. Jiní zas obdivovali krásy okolní krajiny, nabírali si vodu do lahví nebo se jen tak slunili.

Oběd v restauraci v poutním domě si každý vybral podle své chuti. Atmosféra společného jídla byla úplně jiná než ve stacionáři, taková sváteční. Více společenská, nezávazná konverzace, vzájemné sdílení, co si kdo vybral z jídelního lístku, jak co komu chutná. A šálek dobré kávy jako příjemné završení. No a po obědě už nás čekala jen cesta domů...

Chceme poděkovat všem, kteří nám oblíbený výlet zajistili. Pro všechny to byl svátek, každý si ho prožil po svém a všichni se vrátili domů sice unavení, ale plní krásných zážitků, dojmů a vzpomínek.

Už teď se těšíme na příští rok!

Lenka Petřeková, Denní stacionář Radost

Krásná samota

Příznačný název pro místo, kde jsme v polovině května mohli osvěžit svou mysl a nechat odpočinout svá těla. Obvyčejné salesiánské obydlí zasazené do nádherné beskydské přírody přímo vyzývalo ke zpomalení, zklidnění a také k procházkám.

Pod laskavým vedením Františky Böhmové a ve společenství s kolegyněmi z několika dalších služeb jsme se mohli zamyslet, jak vnímáme sami sebe, své okolí i své rodiny. Uvědomovali jsme si, jak moc důležité je prokazovat druhým různé druhy laskavosti a hlavně jak nezapomínat ani na sebe. Díky otci Slavovi jsme prožili mši svatou slavenou venku s úžasným výhledem na okolní kopce a podvečerní nebe. A ponořili se do hlubin svého srdce... Zazpívala nám k tomu malá improvizovaná schola. Když se nasytily naše duše, tak ani těla nezůstala v ničem ošizená. O dobré jídlo se starala hlavně Naďa Gilarová. Za její kuchařské umění jí patří poklona a velký dík. Zkrátka měli jsme se výstižně krásně a nic nám nescházelo. Odjížděli jsme obdarováni. Nejen drobnými dárky, ale i novými či prohloubenými přátelstvími. Díky za tuto možnost. Za možnost se nadechnout, zklidnit, odložit starosti, duchovně se pozvednout. Můžeme tedy směle říct: stálo za to se zúčastnit!

Lenka Petřeková, Zlatka Lušovská

Jeden den sociálního pracovníka v Terénní službě Domino

Jak vypadá typický den sociálního pracovníka v jednotlivých službách naší Charity? Dnes vám ho představí Katka Pekárková, sociální pracovnice Terénní služby Domino.

Do Terénní služby Domino jsem přišla před cca rokem a půl tak trochu neplánovaně, díky životním okolnostem. O sociální práci na ulici – streetwork jsem se zajímala už při studiu, kdy jsem měla možnost i v této službě pracovat, a to se zaměřením na děti a mládež. Potom jsem se však dostala k práci v poradně pro lidi v těžké životní situaci, která mi byla hodně blízká, a proto mě nenapadlo, že se k ní někdy vrátím. Ze začátku jsem se i trochu bála, i já jsem měla zřejmě vůči lidem bez domova předsudky. Ale musím říct, že jsem sama překvapena, jak mě vše baví. Vedle klientů a práce samotné na tom mají zásluhu i moji kolegové. Vedoucí naší služby je Jaroslav Došek a v týmu máme dále dva zkušené terénní pracovníky v sociálních službách. Pro ORP Valašské Meziříčí je to Vanlentyň Aleksyeyevets a pro ORP Rožnov pod Radhoštěm Milan Goláš.

Jak vypadá můj pracovní den?

Ráno přijíždím do práce většinou v půl sedmé. Protože máme kancelář v prostorách, kde sídlí další dvě služby (Denní centrum a Noclehárna), už při vystoupení z auta se setkávám s některými klienty, se kterými se pozdravíme a prohodíme pár slov. Všímám si toho, kteří lidé zde jsou a kteří naopak ne, tzn. spí venku. Později si potřebné informace doplníme od pracovníka noclehnárny. Je to pro nás důležité vědět zejména v zimním období, kdy těm, co spí venku, hrozí vážné zdravotní problémy nebo umrznutí. Jsem za tuto spolupráci vděčná a taky je pěkné se s kolegy z jiných služeb potkat.

V kanceláři se setkávám s vedoucím Jardou, se kterým mám možnost řešit organizační záležitosti služby a vše, co potřebuji. Dále využívám čas na přípravu na daný den, pročítám si zápisy a seznamuji se tak i s tím, co řeší kolega Milan v Rožnově, který tam funguje hodně samostatně. Snažím se najít si i chvíli k přemýšlení o práci i o jednotlivých klientech a taky o tom, na co se u kterého člověka více zaměřit. Okolo půl osmé přichází do kanceláře kolega Valentyn. Ten vždy dělá ranní obchůzku některých míst, kde naši klienti přespávají. Předává nám informace o tom, jak to „v terénu“ vypadá, příp. koho, kde a v jakém stavu potkal. I na základě toho se s kolegy domlouváme na tom, čemu se budeme dnes věnovat.

Do kanceláře mají dále možnost v čase mezi sedmou a devátou hodinou přicházet klienti a řešit vše, co potřebují. Tuto možnost

pak nabízíme i v odpoledním čase od jedné do tří hodin. Ráno toho využívají většinou ti, kteří zrovna přespávají na noclehárně, odpoledne zase ti, kteří nocují venku nebo se kterými se přes den potkáme a domluvíme si schůzku. Nejčastěji přichází kvůli úředním záležitostem – vyřízení OP, registrace na ÚP nebo dávky pomoci v hmotné nouzi. Nebo žádají o hmotnou pomoc – zejména oblečení a potraviny. Někdy si však přijdou jen popovídat o tom, jak se jim daří. Protože naše služba vychází z principů kontaktní práce, je velmi důležitý i tento čas, kdy na první pohled neřešíme nic konkrétního. Upevňuje důvěru a my si při něm „mapujeme“, jak na tom daný člověk zrovna je (např. jestli se „drží“ a využívá služeb noclehárny a DC, jestli má brigádu nebo řeší nějaký zdravotní problém apod.).

A jak vypadá samotná práce v terénu?

Ta je opravdu velmi pestrá a každý den je úplně jiný. Proto popíšu, jak to vypadalo dneska. Zhruba v půl deváté vyrážíme s Valentynem do terénu. Jarda zůstává v kanceláři, počká tu do konce konzultačních hodin, taky se musí věnovat administrativě. Potom má schůzku s jedním klientem na ÚP, kterému zajišťuje doprovod. Já s Valentynem si dnes bereme služební auto, chceme se zajet podívat na vzdálenější místa a dále najít i konkrétní klienty.

Nejdřív jedeme na místo k rožnovské Bečvě. Je zde maličká chatička - spíše přístřešek, ve kterém před lety bydleli naši klienti (muž zemřel a ženu naše služba už dříve podpořila natolik, že nyní bydlí na ubytovně a má i brigádu). Místo je schované, málem jsme minuli přístupovou cestu. Valentyn mě učí všimnout si stop a vyhodnocovat, kdy zde někdo šel naposledy a jak velký je zde pohyb. Chata je uzamčená, je patrné, že ji někdo obývá. Zkoušíme nahlas oslovit možného obyvatele a krátce se představujeme. Nikdo neodpovídá. Proto se po prohlídce okolí vracíme k autu. Později se sem vrátíme ještě jednou a budeme si všimnout změn.

Jedeme na autobusové nádraží. Ještě včera tu byli tři naši klienti a spali tu i za bílého dne, protože byli opilí. Kvůli jejich stavu nebylo včera možné nic řešit. Chceme se podívat, jak vypadají dnes a dát jim podporu pro využití DC (sprcha, převlečení, jídlo) a noclehárny. Máme zkušenost, že když se lidé osloví ve správný čas a dostanou podporu, dokážou pro danou chvíli „seknout s pitím“ a udělat i něco přínosného sami pro sebe (a tím i pro své okolí). Nikdo tu však není, proto chvíli čekáme. Bezvýsledně. Jedeme se podívat za Albert Z. Fibicha na místo, které také často navštěvují. Ani tady nikdo není.

Dále se jdeme podívat do nedalekého vybydleného objektu, ve kterém začal někdo přespávat. Vybitým oknem si mezi hromadou odpadků všimneme spacáku, ve kterém zřejmě někdo je. Jdeme dovnitř a hlasitě spolu mluvíme, aby o nás dotyčný věděl předem. Všimáme si detailů a osobních věcí, které mu zřejmě patří. V tomto případě je to sportovní kolo a opřený batoh. V budoucnu nám můžou tyto věci pomoci tohoto člověka ve městě poznat. Zastavujeme se kus od něj, má schovaný obličej. Pozdravíme jej a oslovíme. Představíme sebe a velmi stručně naši službu, snažíme se volit vhodný tón, abychom jej příliš nevylekali. Nabídneme možnost nás navštívit, dále sdělíme, že se tu občas zastavíme. Potom se rozloučíme a odcházíme. Přestože během rozhovoru člověk předstíral spánek, zdálky oknem sledujeme, že se hýbe, byl tedy vzhůru a slyšel nás. Chápeme, že pro tohoto člověka jsme zatím cizí. Ale víme o něm, místo budeme při našich obchůzkách sledovat a při nejbližší příležitosti se zase pokusíme o kontakt.

Poté projedeme náměstí a vlakové nádraží a nikde nikoho nepotkáme. Vracíme se na autobusové nádraží a potkáváme naši

klientku. Valentyn se s ní dává do řeči a já si všímám dalšího člověka, který jde do Penny vrátit láhve od piva. Při pozdravu mi dává najevo zájem, a tak probíhá kontaktní rozhovor. Jde o klienta, kterému se před rokem podařilo zprostředkovat bydlení na ubytovně. Přesto s námi zůstává v příležitostném kontaktu, má silnou závislost na alkoholu a kvůli tomu je jeho bydlení velmi nejisté. Dnes spolu mluvíme hlavně o práci.

S kolegou pak jedeme na další místo. Po cestě vidíme na autobusové zastávce jednoho ze tří námi hledaných klientů. Jdeme za ním a oslovujeme jej. Je „po draku“, stále ještě pod vlivem alkoholu, ale je schopen přemýšlet i vést rozhovor.

Dříve jsme s ním řešili protialkoholovou léčbu, dává mi najevo, že toto nyní není schopen řešit. Proto se zaměřujeme na současnou situaci a snažíme se jej podpořit pro využití DC i noclehárny. Je prochladlý i špinavý a díky tomu je to pro něj zajímavé. Přiznává se však, že nyní nedokáže přestat pít. Proto mluvíme o tom, čemu se dneska může věnovat, aby už nepil. Pokud to dokáže, má zítra ráno šanci splnit toleranci alkoholu do 0,8 promile na DC. Dále nám podává důležité informace ke své finanční situaci. Potom se s ním rozloučíme.

Během dne stihneme zajet ještě na další dvě místa. Potom se vracíme do kanceláře, kde děláme zápisy a i s vedoucím společně reflektujeme den.

Naše služba je specifická v tom, že veškeré záležitosti s klienty řešíme situačně, v pracovním týmu proto máme velmi vyrovnané pozice. Hlavním nástrojem služby je rozhovor a to, co klientům v první řadě nabízíme, je lidský kontakt. Velmi důležitá je osobnost nás pracovníků, naše znalosti, zkušenosti a přístup k těmto lidem.

Stejně jako já, i moji kolegové pod mým dohledem vedou jednání se zájemci, uzavírají smlouvy a poskytují veškeré služby. Moje úloha sociální pracovníce spočívá navíc v tom, že odpovídám za metodické věci a kvalitu služby a za naplňování standardů kvality. Společně s vedoucím se pak věnujeme i vytváření vhodných podmínek pro práci a potřebné podpory pro kolegy.

Co říci na závěr? Jednak, že mě má práce opravdu baví. Mám při ní možnost být v kontaktu s různými lidmi a poznávat život úplně z jiné stránky. Přestože realita života některých klientů je velmi brutální a často pociťuji bezmoc tváří v tvář alkoholové závislosti některých, je pro mě obohacující vnitřní svoboda, která s touto prací souvisí. Nejde jen o práci v terénu, ale i při samotném jednání s klienty je v naší službě klíčová autenticita. Naši klienti mají většinou silně vyvinutou intuici a čím víc jsme upřímní a opravdoví, tím více jsme pro ně věrohodní. Kromě toho je pro mě cenné, že si díky této práci víc uvědomuju hodnotu všeho kolem mě stejně jako toho, co sama v životě mám.

Kateřina Pekárková

Farníci, čtěte!

Protože se blíží čas prázdnin a dovolených, nabízím pár titulů. Autoři všech knih jsou kněží, ale zároveň i odborníky v dalších oborech.

Marek Orko Vácha – NEMOCÍ STALA SE PRAVDA

Max Kašparů – BLÁZINEC JE PŘED BRANOU

Petr Glogar – TVOŘIT NOVÉ VĚCI

James Mallon – PROMĚNA FARNOSTI

Nebývá to u mě tak časté, ale po přečtení těchto knih jsem hned věděla, že si je chci přečíst znovu.

Jana Trusínová

Divadlo Dominik

Rozhovor s o. Jánem Rimbalou, administrátorem farností Branky a Loučka

Dobrý den, otče Jane, právě skončila premiéra divadelní hry Dominik. Nacvičil jste ji s dětmi z náboženství. Musím uznat, že premiéra byla velmi zdařilá. Není časté, aby kněz při všech povinnostech ještě zvládl i divadlo. Co Vás k tomu vedlo?

Mám rád divadlo. Když jsem v poslední době viděl některá představení, která byla tak plytká, nesmyslná a někdy protináboženská, chtěl jsem nabídnout lidem i jinou variantu: příběh k zamyšlení, poučný, inspirativní, povzbudivý, skutečný... Původní plán byl zapojit děti, aby mi pomohly naspojit na naši novou faru v Loučce. A děti moc chtěly. Do toho pak přišla i oprava kostela. Divadlo jsem viděl jako dobrý prostředek, kdy spojím příjemné s užitečným.

Seznamte prosím v krátkosti příběh divákovi, který zatím neměl možnost divadlo shlédnout.

Je to skutečný příběh chlapce Dominika Savia, který se chtěl stát knězem, chtěl být svatým a ve své touze šel tak daleko, že si dal předsevzetí: Raději zemřít než zhřešit. Zemřel, když měl 15 let.

Příběh měl několik dějství. Byl velmi citlivě propojen hudbou, provázen vypravěčem, kterému propůjčil krásný hlas jáhen Jiří Dřímál. Jednotlivé kapitoly byly odděleny pouze osvětlením s minimem kulís, dlouhým textem, přesto byl děj pochopitelný. Máte zkušenosti s režírováním divadla?

Ne, ale chtěl jsem si to vyzkoušet.

Sám ve hře přesvědčivě zastanete postavu Dona Bosca. Hrál se Vám role dobře? Kdo byl Don Bosco? Je pro Vás on nebo někdo jiný v životě vzorem?

Jo, role se mi hrála dobře (nemusel jsem se ani převlékat 😊), i když asi není dobré, aby byl režisér zároveň i herec. Původně ho měl hrát někdo jiný, ale na poslední chvíli to odřekl a nikoho jiného jsem nenašel. Don Bosco je vzor snad pro každého kněze – byl to svatý kněz, který se nebál dát do své práce všechno. Mým vzorem a inspirací je i Don Kuffa, který u nás nedávno byl...

Vystupující chlapec Dominik chce jít k 1. sv. přijímání. Ve Vašich farnostech proběhly přípravy dětí na 1. svaté přijímání. Byla tato premiéra načasována úmyslně?

Přesně tak. Hlavní postava šla ke 1. sv. přijímání týden po vystoupení. Byla to i pozvánka a příklad pro děti, jak se připravit na tuto krásnou slavnost.

Viděli jsme malého Dominika chodit 10 km dopoledne, 10 km odpoledne pěšky do školy, protože se chtěl stát v 10 letech knězem. Co jste prožíval Vy v jeho letech?

Moje cesta za kněžstvím byla klikatější. Školu jsem měl asi 100 m od baráku. Hmm, teď přemýšlím, že když někdo něco opravdu chce, není žádný problém nějaké kilometry... Já jsem byl v 10 letech úplně obyčejný kluk, který se dobře učil, ministroval a rád hrál fotbal.

Ve hře je právě vyhlášeno dogma o Neposkvrněném Početí Panny Marie, kostel v Brankách ve Vaší farnosti je jí zasvěcen. Náhoda??

Nic není náhoda. Jsem moc rád, že máme v Brankách kostel za-

svěcen Panně Marii. To, že za ní můžu kdykoli a hned přijít. Ona stála na začátku mé cesty ke kněžství... a stojí tam i teď.

Přejdu k citlivému tématu pro nás všechny. Smrt. Ve hře zemřou 3 osoby. Poradte, jak se vyrovnat se smrtí blízké osoby.

Ve hře je hodně podnětů k přemýšlení: svatost, ctnost, nebe, radost, hřích, zpověď, smrt. Dominik ukázal, že se dá umřít dobře, s úsměvem na rtech, spokojeně. Že smrt není tragédie a zoufalství, že nás po životě čeká nebe jako odměna za dobrý život. Myslím, že je to klíč pro nás všechny, kterým někdo blízký odešel.

Přestože divadelní hra nebyla veselá, nebyla ani smutná, byla dojemná. Myslím, že je nutné, aby si lidé symboly cnosti připomínali. Jaké zásady upřednostňujete Vy?

Hra byla hlavně inspirující a vedla k zamyšlení. Jaké vzory mají dnes mladí lidé? Herce, zpěváky, sportovce... A co světci? Je moc důležité mít vzory, které můžeme napodobovat a snažit se jím vyrovnat. Říct si: Když to udělal on, proč ne i já? To bylo jedno z poselství pro děti i pro dospělé.

Závěrem, otče, děkujeme za Vaši dobrou myšlenku. Bylo by fajn, kdyby si lidé vzali poučení ze hry, ve které je spousta pravdivého. Kéž by je hra oslovila a na správnou cestu postavila. Děkuji za rozhovor.

Dagmar Horáková

*

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Jan Kopin
Viktória Cabáková

Dominik Janda

Lešná

Jasmína Šimčáková
Beáta Petra Mocková

Karolína Čechmánková

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Pavel Ďaďo *6. 5. 1937 +14. 5. 1924, Keplerova 697/10, Ústí n. Labem

Karol Sivák *13. 7. 1945 +26. 5. 2024, Křižná 680

Marie Rachunková *20. 10. 1943 +12. 6. 2024, Babice u Kelče 25

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

Život farností číslo 6, ročník XXXI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímlová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 12. neděli v mezidobí, 23. června 2024. Uzávěrka příštího čísla je 12. září 2024.

<http://farnost-valmez.cz/>